

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Aldegvndis Abbatissæ primæ Malbodiensis, ex ea quæ est per Huchbaldum Elnonensem. Floruit sub Dagoberto Rege Francorum, circa annum Domini sexcentessimum quadragesimum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Vide Caf.
Biron. in
Notatio.
Martyr Rō.
& s. Tom.
Ann. Eccl.

VITA S. ALDEGVNDIS ABBATIS
sa prima Malbodiensis, ex ea qua est per Huchboldum
Elnonensem. Floruit sub Dagoberto Rege
Francorum, circa annum Domini sex-
centefimum quadragesi-
mum.

30. Ianuar.

Patria & pa-
rentes Alde-
gundis.

Soror eius
Vvaldetrudis.

ANno Dominicæ incarnationis circiter e-
uoluto sexcentesimo trigesimo, imperan-
te apud Constantinopolim Heraclio, &
in Francia regnante Dagoberto Clotarij filio,
Præfidentibus per successionem Pontificibus,
Honorio, Seuerino Iohanne, Theodoro & Marti-
no, orta est ex nobili admodum & regali prosa-
pia, in pago Hainoensi, Virgo Aldegundis, pare
walberto, matre verò Bertilia. Quæ summa cura
& vigilantia parentum enutrita, & sacris imbuta
literis, cœpit in ipsis puellaribus annis, celestis
spōsi amore vehemēter flagrare. Erat ei forma
tu maior Vvaldetrudis nomine, quæ erat viro cui-
dā satis illustri Maldegario, cognomēto Vincētio
legitimè copulata; qui postea miris quibusdam
diuini amoris igniculis inflammatus, spreto mū-
do, toto corde Christum Salvatorem secutus est;
Vvaldetrudis verò pari pietatis studio excitata,
rupta per consensum vtriusque carnali copula,
Christo se totam in monasterio (quod ipsa in mō-
te, qui vocatur Castrorum locus, ædificauerat)
consecrauit.

Interea Aldegundis, quæ adhuc apud parentes
in medio honorum decursu versabatur, vt se illis
exueret laqueis, tota mente annitebatur. Parens
verò ad nuptias Regio stemmate dignas eam in-
uitabat, Hoc cum Vvaldetrudis auditione perce-
pisset, vt sororem vnice sibi charam eo periculo
libera-

liberaret, à matre per literas eius præsentiam ex-
 petijt, specioso prætextu vt dulcissimo sororis
 colloquio, amori suo, quo in eam ferebatur, lar-
 gius indulgeret. Et primò quidem annuit haud
 grauatè mater; sed mox foemineis anxia curis, ne
 sororis hortatu à graui matrimonij iugo & secu-
 li amore auocaretur, eam protinus reuocauit, ac
 nuptias regali splendore dignas proposuit. At il-
 la quæ tota mente à carnali copula abhorrebat,
 primo quidem, ne parentum suorum voluntatè
 alpernari videretur, nuptias simulare, aurum, ar-
 gentum, monilia & pretiosas vestes admittere,
 sed pia fraude ea omnia in pauperum vsus eroga-
 re; corpus vero die noctuque affligere, & multis
 cum lacrymis Dominum precari, ne se à socie-
 tate sanctarum Virginum auelli pateretur, Insta-
 bat interim nuptiarum dies, cum mater diuina
 prudentia morbo correpta, paucis post diebus
 ex hoc mundo demigrat. Iuuenis vero (cui nomen
 Endo erat) nihilominus instare & vrgere; nihilq;
 omnino, quæ ad eximium nuptiarum splendo-
 rem pertinere videbantur; intermittere. Quod
 cum audisset virgo, nocte quadam fugam iniit, &
 in loco nemoroso (qui Malbodius dicitur) ali-
 quot diebus delinuit. Cumque fama increbuit
 sanctum Amandum, atque venerabilem Ant-
 verum Episcopos, sanctitatis opinione claros, in
 monasterium Altimontis (in quo VValdetrudis
 quondam maritus Vincentius degerat) aduenisse,
 statim nudis plantis eo properauit, eorumque
 proculata pedibus sacro se velamine donari po-
 stulauit. Quod illi sanctus Amandus debito mo-
 do & ordine, cum insigni ceremoniarum sancti-
 tate concessit.

Mater eam
 hortatur ad
 nuptias.

illa ornám-
 ta nuptialia
 in pauperes
 erogat.

Mater eius
 obit.

Virgo Alde-
 gundis fugit
 nuptias &
 sponsum,

Accipit ve-
 lamina à S.
 Amando
 Episcopo.

Hisigitur Aldegundis Christianæ militiæ do-
 nata

Monasteriū
extruit.

nata insignibus, ad locum priorem (cui ipsa Malbodio nomen imposuerat) reuersa est; & quia locus erat desertus, densisque admodum vepribus & arbutis oblitus, ante omnia eum diligentissime expurgari, & egregijs habitaculis cum ecclesia, insigni opere in honorem sanctæ Dei genetricis exornari curauit; deinde paulatim admirabili vitæ sanctitate & splendore virtutum suarum, alias non paucas Christi ancillas allexit, quæ libenter sacris se ædibus, vt in omni vitæ sanctitate Christo famularentur, incluserunt. Inter cæteras fuere duæ eius neptes, fororis suæ Vvaldegradis filiæ, quæ in omni vita, materis suæ virtutes summo studio imitatæ sunt.

Benignitas
eius in pau-
peres.

Præter alias omnes, quibus virgo sancta in vita maximè admiranda fuit, virtutes præcipua fuit in pauperes prædita largitate, & egregio omnibus benignè faciendi studio. Quamuis enim à primis annis huic virtuti vehementer dedita fuisset, & ingentes thesauros in pauperum vniuersis distribuisset, adeo vt nihil ferè quod insuper erogaretur, superesse videretur, postquam tamen sanctimonialibus induta vestimentis, mundo eiusque pompis renunciaffet, tam ardentem ad huius virtutis perfectionem exarsit, vt corrasis vndecun que ex aui proauisque thesauris, pecunijs, pauperes & inopes susceperit, & vniuersa ipsis delegauerit, vili tantum vestimento ex omnibus sibi reseruato. Sed Domini Saluatoris benignitas, vt in fide famularum suarum animos corroboraret, non distulit præclaro sanè miraculo ostendere, quam sibi gratus esset terrenarum rerum pro sui nominis amore contemptus

Eodem namque die, quo tam liberalis in pauperes

peres exlitterat, sole iam vesperam intrahēto, cū
de lassatas corporis vires fontana refocillare vel
let, sensit ilico aquam vinum factum. Quæ res
Christi ancillas ad terrenarum rerum contem-
ptū ac benignitatē in pauperes pariter excitavit.

Aqua muta-
tur in vinū.

Inrer alia diuinæ consolationis beneficia, non
postremum fuit, quod angelica frequenter con-
solatione contra aduersa quælibet roboraretur,
ita vt nulla vnquam grauiori tristitia absorpta
fuerit. Cum nomen eius à peruersis quibusdam
inertioro deditis, maledictis profcinderetur, &
apud alios passim in sinistra suspitionis discrimē
adduceretur, illa fragilitate victa humana dolori
ac mœrori nimium concessit, quam in medijs
fluctibus huiusmodi verbis angelus consolatus
est; Quid te maleuolorum conturbat inuidia,
cum tibi ea ipsa cælestis gloriæ præmium adau-
geat, illis verò nī respiscant, gehennæ supplici-
um conciliet.

Consolatur
& conforta-
tur ab; Ange-
lo.

Porrò dum nocte quadam in ecclesia attentis-
sima mente precibus incumberet, meruit in ec-
clasi mentis eleuata, gloriosum sancti Amandi ex
hac vita transitum contemplari, & angelica visi-
tatione præmoneri, vt se ad eandem cælestis glo-
riæ coronam breui percipiendam pararet accin-
geretque.

S. Amandū
in ecclasi vi-
dit ex hac
vita excede-
re Anno
Domini
661. teste Ba-
ron. Tom. 3.
Annal.

Vidit etiam alio quodam tempore humani
generis inimicum tristem valdè, & sortem suam
multis lamentationibus deplorantem; cumque
illa quæreret, quid emolumenti speraret, quòd
tot animarum millia secum in pestem & in exiti-
um sempiternum pertraheret, respondit, acer-
bissimis se inuidiæ stimulis torqueri, quòd illuc
Adæ filios ascendere conspiceret, vnde ipse cum
suis semper exulare cogeretur.

Inuidia dia-
boli in hu-
manum ge-
nus,

Beata

Beata igitur Aldegundis frequentibus Angelorum confortata visionibus, cum obitus sui diem iam instare cognouisset, multis precibus & lachrymis, à Domino postulare non destitit, ut ab omni peccati contagione in hac vita per flagella & aduersa purgari mereretur, quò statim post hanc vitam conspectu Domini sui frui posset. Non distulit diuina bonitas prestare ei misericorditer, quod illa humiliter petere non cessabat. Nam non multò post, morbus, qui cancer uocatur, mammillam eius dexteram inuasit, & usque ad ultimum uitæ diem miserè depastus est. Quod illa non modò patientissimè, sed etiam cum magno animi suo gaudio tulit, atque diuinæ bonitati assiduò gratias egit, quod eam tanquam veram filiam suam dignis castigationibus in hac vita uificaret.

Cancer morbus eam inuadit.

Diabolus eam in extremis grauitertentat.

Miracula eius.

In ultimo ferè uitæ conflictu frequenter ei Satan insidias struxit. Contigit quandoque eam ardentissima sibi cruciari, adeò ut putaret se ea planè confectam iri, cumque oratione sicim repulisset, uidit antiquum hostem tetra sanè & specie valdè horrenda, qui multis modis animum eius labefactare nitēbarur. Dura tibi, dicebat, & arcta adhuc uia superanda restat, nec tu tibi quicquam de perseverantia polliceri potes. Cui Virgo: Dominus, inquit, mihi adiutor, non curo minas tuas; His dictis continuo dæmonem in fugam vertit. Inter hæc paruulus quidam, cuius uita ob morbi uehementiam in desperationem uenerat, ei oblatu s fuit, quem illa ante cornu altaris deponi iussit ubi protinus integram sanitatem, non sine ingenti adstantium admiratione, recepit. Alius quoque mentis insaniam cum extremo uitæ periculo laborans, in conspectum eius, adductus fuit, cui illa

impresso crucis signo, & mentis & corporis san-
tatem restituit,

Post hæc cum corporis languor magis magis-
que eam opprimeret, multi vtriusque sexus ho-
mines pietatis & religionis laude præstantes, vi-
sitationis gratia eam conuenerunt, cum eccē. ter-
tia ante obitum eius die, splendor ingens nitida
claritate refulgens supra domum, in qua sacra
virgo Christi aduentum securā præstolabatur, ap-
paret. Cumque præsentem insolitam visionem mi-
rarentur, & soror eius Vvaldetrudis inter spem
& metum dubia, quidnam præsignaret, tremebū-
da rei finem expectaret, sancta illa anima carne
soluta cum ipsa luce, de hoc seculo ad Christum
Iesum veram lucem migravit. Sepulta autem est
in villa, suæ quondam ditionis, quam Salram ap-
pellabant, vbi etiam vterque parens eius cum
Vvaldetrude sorore magnificè sepulti requies-
cunt. Postea vero corpus eius translātū fuit in mū-
nicipiū Malbodiū q̄ ipsa fundamentis construxe-
rat, vbi nunc memoria eius præclaris admodum
miraculis fulget, & plurima beneficia, diuinam
opem dignè implorantibus, concedantur.

Visio cele-
stis ante e-
ius obitū.

Moritur fe-
liciter.

Claret mi-
raculis post
obitum.

VITA ET MARTYRIUM SANCTO-
rum & mirabilium operum effectorum, Abbatum,
Cyrilii & Iohannis, ex ijs quæ extant apud Simeonem
Metaphrasten. Passi sunt hi sancti, Alexandria, anno
nono persecutionis à Diocletiano Imp. excita-
te, quæ fuit Christi Domini 310. sub
Maximino In oriente Impe-
rante.

Vide Cat.
Baron in
Notatio.
Martyr Rō.
Item Tom.
3. Annal. Ec-
cles.

CYRVS, egregium martyrum decus, Alex-
andria oriūduS, professione medicus, cum
res valdè admirandas non tam arte medi-
ca, quam

kk